

Lilas val

Lila ville välja det rätta.

Carolina Marín

(Baserad på en sann berättelse)

"Kroppen Fadern gav mig ... är min andes hus"

(Barnens sångbok, s. 73).

"Nu är det dags för skrifterna!" sa Lila.

Lila tyckte om att läsa för sin lillasyster Ánika och sin lillebror Svetan. Snart skulle Lila döpas! För att förbereda sig ville hon läsa i skrifterna varje dag.

Lila slog upp första sidan i barnens berättelser ur skrifterna. Ánika och Svetan satte sig intill Lila så att de kunde se bilderna.

"Lyssna noga för jag ska ställa frågor till er efteråt", sa Lila. Sedan började hon läsa första kapitlet.

"Innan vi föddes bodde vi i himlen", läste Lila. "Vi hade inte någon kropp än. Vi var andar."

Lila, Ánika och Svetan tittade på bilderna av personer som var klädda i vitt.

"Är ni redo för första frågan?" Lila vände sig mot Ánika. "Var bodde vi innan vi föddes?"

Ánika klappade händerna. "I himlen!"

"Det är rätt", sa Lila. "Och var bodde Svetan?"

"Han bodde också i himlen", sa Ánika. Svetan fnissade och stoppade in sin lilla knytnäve i munnen. Lila och Ánika skrattade. Svetan var den sötaste ettåringen i hela Argentina!

"Hela vår familj bodde i himlen", sa Lila. "Det gjorde Jesus också. Han kom för att hjälpa oss så att vi kan bo hos vår himmelske Fader igen." Lila pekade på bilden av Jesus på sidan.

När Lila hade läst klart fortsatte hon att tänka på hur det måste ha varit att bo hos Jesus i himlen. Hon ville bli som han. Hon ville alltid välja det rätta.

Nästa dag i skolan kurrade Lilas mage när hon väntade i frukostkön. Hon kunde nästan känna smaken av de empanadas som señora Ruiz lade på hennes tallrik. De luktade så gott!

Sedan höllde señora Ruiz upp ett glas mjölk till Lila. *Oj då*, tänkte Lila. Mjölkens såg mörkare ut än vanligt.

Ibland i skolan lades det till kaffe eller te i mjölken.

"Finns det kaffe eller te i mjölken i dag?" frågade Lila. Señora Ruiz viftade med handen. "Lite kaffe", sa hon. "Man kan inte ens känna smaken."

Lila tänkte ett ögonblick. Hon mindes att hon ville vara som Jesus och välja det rätta. Hon visste att profeterna hade sagt att man inte ska dricka kaffe.

"Nej tack. Jag vill inte ha mjölk i dag", sa Lila. Hon log mot señora Ruiz. Sedan satte hon sig ner och åt.

På kvällen hjälpte Lila pappa att diska i köket. Hon tänkte fortfarande på berättelsen i skrifterna. Hon tänkte på mjölken också.

"Pappa?"

"Ja?" sa pappa.

"Varför ville vår himmelske Fader att vi skulle ha en kropp?"

Pappa tänkte efter medan han sköljde av en tallrik. "Jo, han gav oss en kropp för att vi skulle kunna bli som

han", sa pappa. "Din kropp är din andes hem. Det är det vi menar när vi säger att våra kroppar är som tempel."

Lila nickade. Hon sjöng en sång om det i Primär ibland! "Så det är därför vår himmelske Fader vill att vi ska ta hand om vår kropp?"

"Precis!" sa pappa.

"I dag i skolan hade de hållt kaffe i mjölken", sa Lila. "Men jag drack den inte. Jag försöker ta hand om mitt tempel."

"Jag är stolt över dig", sa pappa. Han torkade av händerna på en handduk och gav Lila en kram.

Lila kramade pappa hårt. Hon var glad att hon tog hand om kroppen som hennes himmelske Fader hade gett henne. ●

Författaren bor i Corrientes, Argentina.

Familjen i den här berättelsen bor i Argentina. Läs nästa artikel för att få veta mer om deras land.